

**Költségvetési intézményrendszer –
régiós elmaradás
Erdős Szabolcs**

Vélemény Nr. 28.

2007. november

Költségvetési intézményrendszer – Régiós elmaradás

Az elemzést készítette:

Erdős Szabolcs

Az elemzéshez használt adatbázis 2007. augusztus 18-án zárult le.

Céginformáció

Az ICEG European Center független gazdaságkutató intézet, amely Kelet- és Közép-Európa gazdasági folyamatait elemzi. Tudományos kutatásokat folytat, elemzéseket és előrejelzéseket készít, továbbá tanácsadással és rendezvények szervezésével foglalkozik. Tagja számos nemzetközi kutatási hálózatnak, illetve több hálózatot maga koordinál. További információt az intézet honlapján olvashat: www.icegec.hu.

Kapcsolat

ICEG European Center, 1118 Budapest, Dayka Gábor u. 6/B. Tel.: (1) 248 1160. Fax: (1) 319 0628. E-mail: office@icegec.hu.

Nyilatkozat

E kiadvány tájékoztató célt szolgál. Nem tekinthető ajánlatnak vagy tanácsadásnak bármely befektetési döntéssel kapcsolatban. Az ICEG European Center és a kiadvány szerzői nem tartoznak felelősséggel sem a kiadványban szereplő információk pontosságáért, teljességéért és megbízhatóságáért, sem a kiadvány használatán alapuló üzleti döntésből származó bármilyen következményért. A kiadvány tartalma előzetes értesítés nélkül változhat.

KÖLTSÉGVETÉSI INTÉZMÉNYRENDSZER – RÉGIÓS ELMARADÁS

Tapasztalatok a Cseh Köztársaságban, Szlovákiában és Lengyelországban

Bevezetés

Az Európai Bizottság által készített jelentések rendszeresen megfogalmazzák kritikáikat az újonnan csatlakozott országok államháztartási helyzetével, fiskális politikájával kapcsolatban. A visegrádi országok mindegyikével szemben túlzott deficit eljárás van érvényben jelenleg is. Több rétegű problémáról van szó, amelynek csak egyik eleme, hogy a hullámzó növekedési mutatókra – az adóbevételek ingadozásán keresztül – rendkívül érzékenyek az ezen országcsoportba tartozó költségvetések. A régió több országában is „kipróbált” anti-ciklikus politika sem tudta kezelni a kilengéseket. A gazdasági szerkezetváltásból adódó és elhúzódó nehézségek miatt az egyes alrendszerekhez köthető kiadások növekedése ugyanakkor hosszú távon is rontotta a költségvetési pozíciókat. Az elosztórendszerek deficitese működése, illetve a kvázi-fiskális költségvetési elemek fel-fel bukkanása jelentős kockázatokat hordoz magában, amennyiben egy-egy évben akár előre nem látható módon növelik az államháztartási hiányt. A parlamenti választások tovább növelik az államháztartási hiány ciklikusságát. Választási években a kormányok – intézményi fékek híján – túlköltenek, ami csökkenti a költségvetési hiányok kiszámíthatóságát. A növekedésre érzékeny költségvetés, az alrendszerekben rejlő strukturális problémák, valamint a laza és szigorú fiskális politika választási ciklusokhoz köthető váltogatása egyaránt hozzájárult a kedvezőtlen költségvetési helyzethez.

Kérdés, hogy milyen költségvetési politika lehet sikeres a helyzet kezelésében. A közgazdasági szakirodalom igazolta, hogy a fiskális politika szigorúan bevételekre és kiadásokra fókuszáló megközelítésén túlmenően az intézményrendszer minőségi jellemzői is fontos szerepet játszanak a költségvetési politika hatékonyságának alakulásában. A tapasztalatok alapján az eltérő költségvetési intézményrendszerrel bíró országok különböző mértékben válnak „hajlamossá” a magas deficitre. Szigorú, vagy magasabb rendű jogszabályokban rögzített szerződések, szabályok inkább akadályozzák, míg ezek hiánya hozzájárulhat ahhoz, hogy a kormányok lazább fiskális politikát folytassanak. A fiskális szabályok, intézmények szerepe felértékelődött. A visegrádi országok különböző költségvetési szabályokat, garanciákat alkalmaznak amelyek részben vagy egészében teljesítik a hozzájuk fűzött reményeket. A következőkben az ezen országcsoportban felfedezhető sajátos elemeket igyekszem bemutatni, majd az ebből adódó következtetéseket levonni. Előtte azonban nézzük, hogy az intézményi jellemzőkre fókuszáló indikátorok alapján, milyen sorrend is rajzolódik ki a régióban.

Költségvetési helyzetkép – elmaradások az intézményrendszerben

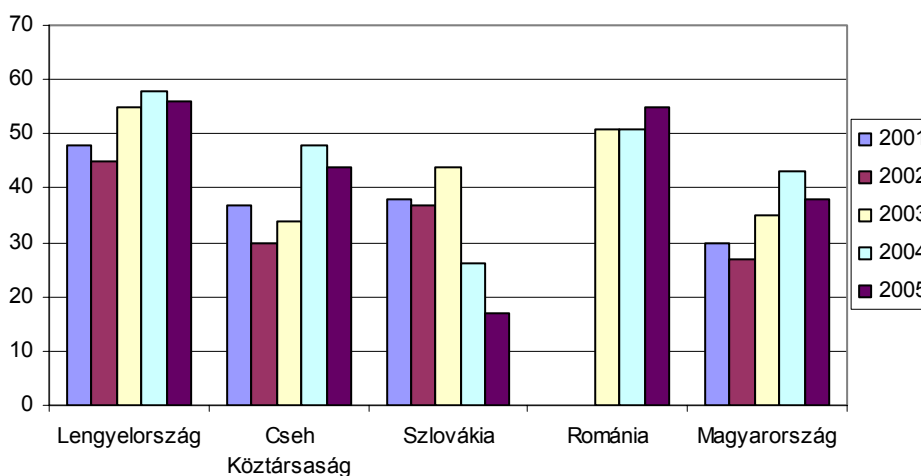
A kelet-európai országok költségvetési intézményi jellemzőiről, azok eredményességéről 2003-ban készült átfogó tanulmány¹. Az Európai Központi Bank Munkafüzet sorozatában megjelent kiadvány megállapításai szerint jól kimutatható a vizsgált országokban az összefüggés az intézményi jellemzők és a költségvetési hiány között. Minél szigorúbbak az intézményi garanciák, kontrollok, annál eredményesebb és sikeresebb a hiány csökkentésében érdekelt költségvetési politika. A költségvetés különböző szintjeire vonatkozó információk indexbe sűrítése lehetőséget adott az egyes országok intézményrendszerének összevetésére is

¹ Holger Gleich [2003]

– aszerint, hogy mennyi és milyen minőségű intézményi korlátok vannak a rendszerben. 2003-as adatok és információk alapján a legalacsonyabb (tehát a legkedvezőbb) értéket Észtország érte el. Szlovákia és Csehország a negyedik, illetve ötödik helyet foglalta el, Lengyelország a hetedik volt a rangsorban, míg Magyarország és Románia a sor végén, a kilencedik és a tizedik helyen helyezkedett el. A később megjelent tanulmányok hasonló következtetésekre jutnak, azaz a központosított és szigorúan szabályozott költségvetési eljárás kedvezőbb költségvetési adatokat eredményez Kelet-Európában. Az Európai Bizottság által 2006-ban publikált Pénzügyi Jelentés (Public Finance Report) szerint a fenti sorrend nem változott (azzal a különbséggel, hogy Románia még nem szerepelt a vizsgált országok között). Külön kiemeli a jelentés, hogy a vizsgált országok többségében hiányzik az a független intézményrendszer, amely a piacon is elfogadott makrogazdasági előrejelzésekkel támogatná a költségvetés készítésének folyamatát.

A svájci székhelyű IMD által évente összeállított versenyképességi index kormányzati hatékonyságot mérő al-indexe szintén a fenti helyzetet tükrözi. A versenyképesség meghatározó paramétereinek egyike a kormányzati munka hatékonysága (Government Efficiency). Az indexet több mint 70 mutatóból képzik, amely információkkal szolgál a piacot szabályozó jogszabályoktól, az adópolitikán keresztül, a költségvetési politikán át a költségvetés intézményrendszeréig minden kormányzati hatáskört érintő kérdéssről. Az elmúlt évek adatait vizsgálva látszik, hogy míg Szlovákia eredményei kedvező irányba változtak, addig a többi kelet-európai ország pontszámai alig mozdultak, vagy inkább romlottak.

**Kormányzati hatékonyság mérőszám szerinti helyezés
(IMD versenyképességi index komponense)**

Forrás: IMD

Az utóbbi években a vizsgált országokban jelentős változások mentek végbe a költségvetési politikában. Ez több tényező együttes hatásának eredménye. A globális pénzügyi világban a fiskális politika szerepe felértékelődött az esetleges válságok kezelésében, magas deficit mellett a kockázatok is emelkedtek. Mindez egy idő után olyan kényszert eredményez, amely elkerülhetetlenné teszi a hatékonyabb költségvetési politika irányába tett lépéseket egy esetleges pénzügyi sokk elkerülése érdekében. Az újonnan csatlakozott országokban az Európai Unió előírásai szintén komoly kényszert jelentettek/jelentenek. Ez először a jogszabályok átvételével jelentkezett, amik hozzájárultak a független intézmények stabilizálódásához pozíciójuk erősödéséhez (aquis). Másrészt az euro bevezetésének kötelezettsége, a maastrichti kritériumrendszer illetve a Stabilitási és Növekedési Paktum egyfajta költségvetési korlátként kezdett funkcionálni. A küszöbértékeket meghaladó országok ellen ún. Túlzott Deficit Eljárás indul, ami amellettt hogy a pénzpiacokon drágíthatja a hiány finanszírozását, közvetlen pénzüntetessé is „fajulhat”.

Kevésbé a költségvetési politikához, sokkal inkább a fejlesztéspolitikához kapcsolódik a programalkotási kényszer. Ez kvázi rákényszeríti az országokra a költségvetési tervezés és ellenőrzés intézmény-rendszerét is. Az előre benyújtandó dokumentumok olyan vállalásokat tartalmaznak, amelyekért a kormányok politikai (de akár pénzügyi) felelősséget is vállalnak. A Kohéziós Alapon és a Strukturális Alapokon keresztül rendelkezésre álló források elosztásának logikája megköveteli a stratégiai gondolkodást is. Ez új elemmel gazdagította a költségvetés készítésének folyamatát. A Konvergencia Programokban pedig már a kötelező formai előírások szerint az intézményrendszerre vonatkozó tervezett lépéseknek is szerepelniük kell.

Elmondható, tehát hogy a régió országai viszonylag kedvezőtlen helyezéseket értek el az elmúlt években a költségvetési intézményrendszer, szabályrendszer hatékonyságát, eredményességét illetően. A külső – intézményrendszerre vonatkozó – feltételek változása, az uniós előírások átvétele, alkalmazása azonban jelentős változásokat indított el. Elsősorban a Stabilitási és Növekedési Paktum mint fiskális szabály bevezetése tűnik erős kényszerítő körülménnyek. Az egyéb intézményi garanciák, szabályok azonban különböző módon jelennek meg a visegrádi országok költségvetési politikájában.

A költségvetés készítésének szintjei – eltérő gyakorlatok

A Konvergencia Programok átfogó képet adnak az elkövetkező évek várható fiskális politikájáról, a tagállamok tervezett reform-elképzeléseiről, a költségvetési intézményrendszert érintő tervekről. A dokumentumokban az alrendszereket érintő strukturális átalakítások mellett egyre részletesebben kerülnek kidolgozásra azok az intézményi garanciák, amelyek a hosszú távú fenntarthatóságot hivatottak szolgálni. Ahhoz, hogy strukturáltan tudjuk kezelni az költségvetési intézményrendszert érintő terveket, gyakorlatokat, érdemes először megkülönböztetni az alábbi szinteket: tervezés, elfogadás, végrehajtás illetve ami az egész fiskális politikát áthatja, a transzparencia.

Tervezés

A tervezés gyakorlatában az tekinthető jó megoldásnak, ha már a költségvetés előkészítését megalapozó előrejelzések, feltételezések minél hitelesebbek. A környező országok közül Szlovákiában egy több szempontból is eredményesnek mondható rendszer működik, amennyiben az előrejelzés készítésébe a kormányzati intézmények mellett a piac szereplőit is bevonják. Egy a Szlovák Pénzügyminisztérium által kinevezett Bizottság készíti el a makrogazdasági mutatókra és az adóbevételekre (kivéve a helyi adók) vonatkozó prognózist. A testület tagjai a minisztérium kutatási háttérintézményének igazgatója, a jegybank, az akadémia és az Infostat (kutatóintézet) képviselői valamint kereskedelmi banki vagy piaci elemzők. Évente háromszor üléseznek és vitatják meg az aktuális folyamatokat. Visszajelzések alapján eddig még nem érte kritika a bizottság prognózisait, ami köszönhető a széles körű (államigazgatási és piaci) konszenzusnak. Ezért a keretszámok széles körben elfogadottak és hitelesek. A számszerű fiskális szabályok legtöbbje is erre a költségvetési szakaszra vonatkozik.

A legtöbb számszerű költségvetési szabály a tervezés folyamatában kap igazi jelentőséget. Az előre definiált kiadási korlátok, vagy adósságra vonatkozó kritériumok itt jelentik az első féket (további fékek építhetők a végrehajtás folyamatába, amikor a túllépés esetére vonatkozik valamilyen szankció). Minél magasabb rendű jogszabály szabályozza a kérdést, annál nagyobb valószínűséggel tartják be az előírást. Lengyelországban a legmagasabb szintű jogszabály, az alkotmány szab határt az adósság növekedésének. Eszerint az államadósság szintje nem haladhatja meg a GDP 60 százalékát. Az államháztartásról szóló törvény tovább árnyalja az adósságra vonatkozó kritériumokat: küszöbértékeket és beavatkozási köteleességet ír elő. Amennyiben a GDP-arányos adósság meghaladja az 50 százalékot, de nem éri az 55 százalékot a tárgyévet követő évre meghatározott költségvetési tervezet nem tartalmazhat a tárgyévénél nagyobb hiányt. Ha az

értékek 55 százalékot meghaladja, de kisebb 60 százaléknál az adósságállomány a tárgyévet követő évre szóló költségvetési tervezetben nem nőhet (azaz az elsődleges egyenlegnek nullának vagy pozitívnak kell lennie). Harmadrészt, ha az adósság – a korábbi kritériumok ellenére – mégis meghaladja a 60 százalékot a kormányzat számára tilos a további hitelfelvétel.

A lengyel kormány 2006 decemberében benyújtott Konvergencia Programja részletesen taglal egy újabb szabályt, az ún. deficit-horgony intézményét. Ez a szabály 30 milliárd PLN-ben maximalizálja az éves deficit mértékét (ez jelenleg egy kicsit haladja meg a GDP 3 százalékát). Hátránya a javaslatnak, hogy „csak” egy politikai deklaráció, hiszen jogszabályban nem rögzítették. A Konvergencia Programban szerepel az állásfoglalás, hogy az elkövetkező négy évben a fenti érték alatt kívánja tartani a deficitet a kormány. A kritikusok szerint a szabályozás problémája, hogy lehetőséget biztosít a deficit alrendszeren belüli eltüntetésére (azaz a kiadások átcsoportosíthatóak más alapokba). Ezen túlmenően a szabály nem tér ki a kiadások gyors növekedésére, ami az – újonnan csatlakozó országok többségében – a fiskális gondok gyökere. Így teret adhat a bevételek növelésére abban az esetben, ha a hiány-célt nem sikerül elérni.

Minthogy Szlovákiában az állam által vállalt kezességek és garanciák többször is okoztak „meglepetést” egy adott évi költségvetésben (ez egyébként nem egyedi jelenség a régióban), fontosnak tartotta a szlovák pénzügyi kormányzat ezt a kérdést is külön szabályozni. A garancia- és adósságvállalás értéke csak az előző évi szinten tartható, így nem nőhet az állomány. Fontos új szabály, hogy összegét a költségvetési tervezéskor is figyelembe kell venni, tehát már a költségvetés készítésének folyamatában jelezni kell a tárcák ilyen irányú elképzeléseit – ahol ez nem történik meg, év közben nincs módosítási lehetőség.

További kérdés, hogy a költségvetés tervezésekor alulról, vagy felülről építkeznek. Tehát az igény, vagy a lehetőség oldaláról építik fel az egyes tárcák és költségvetési fejezetek előirányzatait. Ebből a szempontból a Cseh Köztársaság felülről építkező gyakorlata lehet iránymutató a régióban. A 2004-ben elindított államháztartási reform a költségvetési folyamat teljes intézményi és jogi keretrendszerét alapvetően módosította, és növelte a rendszer transzparenciáját. A lépés-sorozat nem zárult le, a reform újabb elemekkel bővül a jövőben a Cseh Köztársaság legújabb Konvergencia Programja alapján. A stratégia menedzsment illetve az eredmény-orientált szemlélet meghonosítására egyelőre csak pilot-programok vannak a régióban. Lengyelországban az első kísérleti programok 2007-ben illetve 2008-ban indulnak. Elsőként az Oktatási Minisztérium költségvetéssel kapcsolatos eljárását alakítják a fenti elvek szerint.

Elfogadás

A költségvetés elfogadása már a politikai berendezkedés kérdéskörét érinti. A két legfontosabb kérdés, ami ezen a szinten felmerül, hogy van-e, illetve milyen lehetőségek/korlátok vannak a benyújtott költségvetési javaslat módosítására; illetve mennyire erős a kormány jogszabályokba rögzített pozíciója, hogy „átvigye” a törvényt a képviselőházon. Az elhúzódó költségvetési viták, illetve a fedezet nélküli változtatások lehetősége csökkenti a költségvetési politika hatékonyságát. Minél pragmatikusabb szabályok kötik és korlátozzák, illetve moderálják a vita kereteit, annál eredményesebb lehet a fiskális kormányzat.

A régió országaiban különböző eszközök vannak a kormányok kezében arra vonatkozólag, hogy költségvetési javaslataikat átvigyék a parlamenten. Szlovákiában és a Cseh Köztársaságban a költségvetés vitája összekapcsolható a kormány elleni bizalmatlansági indítvánnyal is. Ez azt jelenti, hogy ha a javaslat nem megfelelő, akkor az egész kormánnyal szemben fel lehet lépni. Ez azonban inkább visszatartó erő. Lengyelországban a parlament felosztlatása is elképzelhető, ha nem sikerül megegyezni a tárgyévet követő év költségvetési számairól. Többnyire azonban valamilyen egyszerű szabály lép életbe, ha időre nem sikerült megegyezni a fő számokról. Ekkor vagy az előző évi költségvetés keretszámait használják az év első hónapjaiban (értelemszerűen tizenkettő részét), vagy a tereztett kell elfogadottnak tekinteni.

A tervezet módosításának leggyakorabban alkalmazott korlátja, hogy a hiány nem nőhet, vagy a bevételi-kiadási tételek változtatása nem történhet egy ellenkező előjelű, másik költségvetési elem korrekciójára leadott javaslat nélkül. Lengyelországban az adóssághoz hasonlóan szintén az alkotmányban van rögzítve, hogy a hiányt csak a kormány határozhatja meg, a parlamentben az már nem módosulhat, csak a kiadások és bevételek átcsoportosítására van mód. A tapasztalat azt mutatja, hogy az elfogadás szintjén, a költségvetés fő számaint érintő jelentős változások a vizsgált országokban nem szoktak történni, a kormányok át tudják vinni javaslataikat (ellenkező példaként hozható fel a jelenleg vizsgált országok sorából kilógó Románia, ahol rendszerint kicsúsznak az időkorlátból).

Végrehajtás

A költségvetés végrehajtás során két lényeges intézményi elem emelhető ki. Az egyik a költségvetés aktuális helyzetére vonatkozó információk rendelkezésre állásának biztosítása, azok monitoringja; a másik a pótköltségvetés benyújtásának lehetősége. Az első kérdés megítélése viszonylag egyszerűbb, minél jobb, gördülékenyebb az információáramlás, annál korábban be lehet avatkozni az esetlegesen káros folyamatokba. A tárcákon és költségvetési fejezeteken belül működő belső kontroll biztosíthatja, hogy a kiadások növekedés ellenőrzött módon történjen. Igazán jó gyakorlat a régióban nem található, a törekvés a belső ellenőrzés fejlesztésére azonban kétségtelenül megjelenik a közép- vagy hosszú távú tervekben. A Cseh Köztársaságban a közigazgatás pénzügyi ellenőrzéséről szól 2001-es törvény rendelkezik az ún. belső ellenőrzési mechanizmusról. Eszerint minden minisztériumnak illetve kiemelt államigazgatási szervnek rendelkeznie kell egy önálló ellenőrzési részleggel, amely elszámolási kötelezettséggel tartozik a Pénzügyminisztérium felé.

A pótköltségvetés megítélése nem egyértelmű a szakirodalom szerint sem, hiszen ha túl laza korlát mellett lehet pótköltségvetést benyújtani akkor az könnyen „szétzilálhatja” a költségvetés hosszú távú terveken nyugvó kereteit, míg ha túl szigorú feltételek mellett lehet csak beavatkozni, akkor éppen a negatív folyamatok kiküszöbölésére marad kevés lehetőség. A kérdés megítélésétől függően alkalmaznak eltérő szabályokat a vizsgált országok. A Cseh Köztársaságban például 10 százalékos túllépés esetén kötelező a pótköltségvetés, míg Szlovákiában a 2002-es Költségvetési szabályokról szóló törvény már nem ad erre lehetőséget.

Transzparencia

A régió kormányaival szemben többször merül fel a költségvetés átláthatóságának hiányára vonatkozó kritika. Az átláthatóság három pillérét érdemes kiemelni. Egyrészt a hiteles középtávú tervezés, előrejelzés orientálhatja a piacot, és kiszámíthatóbbá teheti a költségvetési politikát. A két- vagy három éves keretek készítésének már többnyire létezik gyakorlata – már csak a Konvergencia Program készítésének kötelezettsége miatt is – a kijelölt pályán történő haladás azonban még nem minden esetben követhető. A már említett garancia és kezességvállalásokon túl az egyéb kvázi-fiskális, vagy költségvetésen kívüli tételek elszámolása is többször nehezíti a tisztánlátást. A legjobb gyakorlat, ha ezek költségvetési helyzetének alakulása is részét képezi a középtávú tervezésnek, ahogy ez a vizsgált három országban is történik. A harmadik pillér a független ellenőrző intézményrendszerhez köthető. A számvevőszék pozíciója a régió országaiban többnyire erős, jogszabályilag legerősebbnek a Lengyel Számvevőszék tűnik. Míg elméletileg a pénzügyi ellenőrzésen túlmenően a teljesítmény-orientált megközelítést is követheti az ellenőrző hivatal, a régió országaiban elsősorban az előbbire koncentrálnak, kivétel a Cseh Köztársaság. A hatástanulmányok készítésének kötelezettsége – amely a végrehajtás és tervezés során más költségvetési intézményeket is érint – jelenleg ugyan jogszabályi szinten megtestesülő elvárás, alkalmazása azonban csak szűk körre terjed ki.

Következtetések

Összességében, a fiskális politikákra nehezedő külső és belső kényszer mentén különböző mélységű reformlépések történtek el a régióban. Az államháztartási hiány rövid távú csökkentésének esélye mindenhol nőtt. A deficit lefaragását az országok különböző gazdaságpolitikai lépésekkel érték el, a négy országból háromban a kiadások csökkentése bizonyult sikeresnek. A bevételek szerkezetének átalakítására, elsősorban az adózás súlypontjainak változtatása szintén előremutató lehet a nemzetközi gyakorlat szerint. Mindez azonban nem jelenti azt, hogy a hosszabb távon jelentkező kockázatok, feszültségek ne jelentkeznének újra. Az alrendszerek átalakítása, a strukturális reformok még több esetben hátravannak.

Kiemelendő változás, hogy az intézményi garanciákra egyre nagyobb hangsúlyt fektetnek az új tagállamok. Ez elsősorban a megalapozott keretrendszerek felvázolásában, a stratégiai tervezésben, az ellenőrzés kiszélesítésében és a transzparencia növelésében jelenik meg. A Stabilitási és Növekedési Paktum által implicit is létező költségvetési szabályok mellett, az egyedi nemzeti szabályok alkalmazása indokolt. Bár az intézményrendszer hatékonyságának növelésére nincs az Európai Bizottság által ajánlott „best practice”, a költségvetési pénzek felhasználásának javítása indokolt.

Referenciák

Public Finances in EMU – 2006. Európai Bizottság, 2006.

http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/european_economy/public_finances2006_en.htm

Mark Hallerberg, Jürgen van Hagen: Budget Processes in Poland: Promoting Fiscal and Economic Stability. Ernst&Young. Varsó, 2006.

[http://webapp01.ey.com.pl/EYP/WEB/eycom_download.nsf/resources/Budget_processes_in_Poland.pdf/\\$FILE/Budget_Processes_in_Poland.pdf](http://webapp01.ey.com.pl/EYP/WEB/eycom_download.nsf/resources/Budget_processes_in_Poland.pdf/$FILE/Budget_Processes_in_Poland.pdf)

Holger Gleich: Budget Institutions and Fiscal Performance in Central and Eastern European Countries. ECB. Working Papers. 215. 2003. február <http://www.ecb.int/pub/pdf/scpwps/ecbwp215.pdf>

Mark Hallerberg, Rolf Strauch, Jürgen von Hagen: The design of fiscal rules and forms of governance in European Union countries. ECB. Working Papers. 419. 2004. december

<http://www.ecb.int/pub/pdf/scpwps/ecbwp419.pdf>

Sami Ylaoutinen: Fiscal Frameworks in the Central and Eastern European Countries. Ministry of Finance. Finnország. 2004. március

http://www.vm.fi/vm/en/04_publications_and_documents/01_publications/08_other_publications/20040406Fiscal/Discussion_paper_72.pdf

Stefania Fabrizio, Ashoka Mody: Can Budget Institutions Counteract Political Indiscipline? IMF. WP/06/123 <http://www.imf.org/external/pubs/ft/wp/2006/wp06123.pdf>

OECD/World Bank budget practices and procedures database
http://www.oecd.org/document/61/0,2340,en_2649_34119_2494461_1_1_1_1,00.html